

Druga strona postępowania: Parlament Europejski

Żądania wnoszącego odwołanie

- Stwierdzenie i orzeczenie
 - uchylecia wyroku Sądu Unii Europejskiej (czwarta izba) z dnia 13 marca 2013 r. w sprawach połączonych T-229/11 i T-276/11 Inglewood i in. przeciwko Parlamentowi;
- wydanie nowego rozstrzygnięcia i orzeczenie:
 - niezgodności z prawem decyzji Prezydium Parlamentu Europejskiego podnoszącej wiek emerytalny z 60 do 63 lat i uchylającej szczególne formy korzystania z emerytury, czy to w formie wcześniejszej emerytury, czy to w części w formie wypłaty kapitału;
 - stwierdzenia nieważności zaskarżonych decyzji;
 - obciążenia Parlamentu kosztami postępowania w dwóch instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie wnoszą odwołanie od wyroku Sądu, na mocy którego Sąd oddalił wniesione przez nich skargi o stwierdzenie nieważności decyzji Parlamentu Europejskiego odmawiających przyznania im możliwości skorzystania z emerytury w ramach uzupełniającego systemu emerytalnego, czy to w formie wcześniejszej emerytury, czy po ukończeniu 60 roku życia, czy też w formie wypłaty emerytury w formie kapitału.

Po pierwsze wnoszący odwołanie podnoszą naruszenie prawa przez Sąd, ponieważ zaskarżone decyzje nie uwzględniają nabytych przez nich uprawnień względnie uprawnień będących w trakcie nabywania na warunkach określonych i zaakceptowanych w chwili wstąpienia przez nich do służby.

Po drugie Sąd naruszył prawo oddalając zarzut dotyczący naruszenia art. 27 ust. 2 statutu pośła, podczas gdy przepis ten precyzował, że prawa nabyte bądź będące w trakcie nabywania pozostają w mocy. Decyzja z dnia 1 kwietnia 2009 r. dokonała bowiem naruszenia praw nabytych wnoszących odwołanie, to znaczy praw osób ubiegających się o przyznanie wcześniejszej emerytury, o przyznanie emerytury począwszy od ukończenia 60 roku życia lub, w danym wypadku, w części w formie wypłaty kapitału.

Po trzecie Sąd naruszył prawo również orzekając, że statut pośła nie miał zastosowania, ponieważ wszedł on w życie po wydaniu decyzji z dnia 1 kwietnia 2009 r., będącej aktem o charakterze generalnym, podczas gdy decyzje indywidualne stanowiące przedmiot skargi zostały wydane po tej dacie.

Po czwarte Sąd naruszył prawo oddalając zarzut dotyczący naruszenia zasady równego traktowania, podczas gdy wnoszący odwołanie mogli w uzasadniony sposób oczekiwać możliwości skorzystania z emerytury na warunkach określonych i obowiązujących przez większość okresu, w którym opłacali składki

bądź w dniu zakończenia przez nich sprawowania ich funkcji, w większym stopniu aniżeli osoby, które skorzystały z przepisów szczególnych, a mianowicie osoby, które nadal pozostawały w służbie i ukończyły 60 rok życia przed wejściem w życie decyzji z dnia 1 kwietnia 2009 r., tj. w dniu 14 lipca 2009 r.

W końcu Sąd naruszył prawo oddalając zarzut dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności po tym jak stwierdził, że skutki kryzysu finansowego i przewidywalne skutki utworzonego tymczasowo funduszu, który zostanie nieuchronnie zlikwidowany, dotkną jedynie 10 % osób ubezpieczonych w uzupełniającym systemie emerytalnym.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Darmstadt (Niemcy) w dniu 28 maja 2013 r. — Rechtsanwalt H (syndyk masy upadłości G.T. GmbH) przeciwko H. K.

(Sprawa C-295/13)

(2013/C 226/07)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Darmstadt

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Rechtsanwalt H (syndyk masy upadłości G.T. GmbH)

Strona pozwana: H. K.

Pytania prejudycjalne

Pytania dotyczące wykładni art. 1 ust. 2 lit. b), art. 5 pkt 1 lit. a) i art. 5 pkt 1 lit. b) art. 5 pkt 3 Konwencji o jurysdykcji i uznawaniu oraz wykonywaniu orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych z dnia 30.10.2007 r. ⁽¹⁾ (zwanej dalej „konwencją z Lugano II”) oraz art. 3 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1346/2000 z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie postępowania upadłościowego ⁽²⁾ (zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1346/2000”):

- 1) Czy sądy państwa członkowskiego, na terytorium którego wszczęto postępowanie upadłościowe dotyczące majątku dłużnika, są właściwe do rozpoznania powództwa syndyka masy upadłości przeciwko prezesowi dłużnika o zwrot płatności, których dokonano po wystąpieniu niewypłacalności spółki lub po stwierdzeniu jej nadmiernego zadłużenia?

2) Czy sąd państwa członkowskiego, na terytorium którego wszczęto postępowanie upadłościowe dotyczące majątku dłużnika, jest właściwy do rozpoznania powództwa syndyka masy upadłości przeciwko prezesowi dłużnika o zwrot płatności, których dokonano po wystąpieniu niewypłacalności spółki lub po stwierdzeniu jej nadmiernego zadłużenia, jeżeli prezes zarządu nie ma miejsca zamieszkania w państwie członkowskim Unii Europejskiej, lecz w państwie będącym stroną konwencji z Lugano II?

3) Czy powództwo, o którym mowa w pkt 1, podlega art. 3 ust. 1 rozporządzenia nr 1346/2000?

4) Jeżeli powództwo, o którym mowa w pkt 1, nie jest objęte art. 3 ust. 1 rozporządzenia nr 1346/2000 lub jeżeli właściwość sądu w tym zakresie nie obejmuje prezesa zarządu mającego miejsce zamieszkania w państwie będącym stroną konwencji z Lugano II:

czy sprawa dotyczy upadłości w rozumieniu art. 1 ust. 2 lit. b) konwencji z Lugano II?

5) W wypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie 4:

a) Czy sąd państwa członkowskiego, na terytorium którego dłużnik ma siedzibę, jest właściwy zgodnie z art. 5 pkt 1 lit. a) konwencji z Lugano II do rozpoznania powództwa, o którym mowa w pkt 1?

a) Czy przedmiotem powództwa, o którym mowa w pkt 1, jest roszczenie wynikające z umowy w rozumieniu art. 5 pkt 1 lit. a) konwencji z Lugano II?

β) Czy przedmiotem powództwa, o którym mowa w pkt 1, jest roszczenie wynikające z umowy o świadczenie usług w rozumieniu art. 5 pkt 1 lit. b) konwencji z Lugano II?

b) Czy przedmiotem powództwa, o którym mowa w pkt 1, jest czyn niedozwolony lub czyn podobny do czynu niedozwolonego albo roszczenia wynikające z takiego czynu, czy też roszczenia wynikające z takiego czynu, które stanowią przedmiot postępowania w rozumieniu art. 5 pkt 3 konwencji z Lugano II?

⁽¹⁾ Dz.U. 2009, L 147, s. 5.

⁽²⁾ Dz.U. 2000, L 160, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Grondwettelijk Hof (Belgia) w dniu 30 maja 2013 r. — Isabelle Gielen przeciwko Ministerraad

(Sprawa C-299/13)

(2013/C 226/08)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Grondwettelijk Hof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Isabelle Gielen

Strona pozwana: Ministerraad

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 5 ust. 2 dyrektywy Rady 2008/7/WE⁽¹⁾ z dnia 12 lutego 2008 r. dotyczącej podatków pośrednich od gromadzenia kapitału należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on nałożeniu podatku na wymagane ustawowo przekształcenie papierów wartościowych na okaziciela w imienne lub zdematerializowane papiery wartościowe, a w razie odpowiedzi twierdzącej — czy podatek taki można uzasadnić w oparciu o art. 6 tej dyrektywy?

⁽¹⁾ Dz.U. L 46, s. 11.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana (Hiszpania) w dniu 30 maja 2013 r. — Ayuntamiento de Benferri przeciwko Consejería de Infraestructuras y Transporte, Iberdrola Distribución Eléctrica SAU

(Sprawa C-300/13)

(2013/C 226/09)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana, Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección 1

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ayuntamiento de Benferri

Strona pozwana: Consejería de Infraestructuras y Transporte, Iberdrola Distribución Eléctrica SAU